

Стратегія (політика) та процедури функціонування внутрішньої системи забезпечення якості освіти

Стратегія (політика) та процедури забезпечення якості освіти базуються на принципах освітньої діяльності:

- принцип цілісності, який вимагає єдності впливів освітньої діяльності, їх підпорядкованості, визначеній меті якості освітнього процесу;
- принцип безперервності, що свідчить про необхідність постійної реалізації суб'єктами освітньої діяльності на різних етапах процесу підготовки випускника закладу;
- принцип розвитку, що визначає необхідність вдосконалення якості освітнього процесу відповідно до зміни внутрішнього та зовнішнього середовища, аналізу даних та інформації про результативність освітньої діяльності;
- принцип партнерства - забезпечення взаємозалежності та взаємної зацікавленості суб'єктів освітнього процесу, відповідно до їх поточних та майбутніх потреб у досягненні високої якості освітнього процесу;
- принцип відкритості – забезпечення якості супроводжується висвітленням інформації щодо процесів та результатів освітньої діяльності;
- принцип академічної доброчесності – забезпечення якості ґрунтується на засадах чесності, справедливості, відповідальності усіх учасників освітнього процесу;
- принцип автономності – забезпечення якості здійснюється шляхом самостійного, незалежного і відповідального прийняття рішень стосовно добору процедур, методів, засобів, інструментів для визначення стану та поліпшення якості освітньої діяльності та якості освіти.

Стратегія (політика) забезпечення якості освіти:

- фіксує орієнтири функціонування внутрішньої системи;
- враховує інтереси учасників освітнього процесу щодо якості освітніх послуг і реалізації інших їхніх прав;
- враховує засади державної політики у сфері освіти та принципи освітньої діяльності, визначені у статті 6 Закону України «Про освіту».

Політика забезпечення якості освіти має ґрунтуватися на таких ціннісних орієнтирах:

- партнерстві у навчанні та професійній взаємодії;
- недискримінації, запобіганні та протидії булінгу (цькуванню);
- дотриманні академічної доброчесності під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності;
- прозорості та інформаційної відкритості діяльності закладу освіти;
- сприянні безперервному професійному зростанню педагогічних працівників;
- справедливості та об'єктивності оцінювання результатів навчання учнів;
- сприянні учням у реалізації їхніх індивідуальних освітніх траєкторій;
- забезпеченні академічної свободи педагогічних працівників.

Стратегія (політика) та процедури забезпечення якості освіти передбачають здійснення таких процедур і заходів:

- удосконалення планування освітньої діяльності;
- підвищення якості знань здобувачів освіти;
- підвищення кваліфікації педагогічних працівників;
- забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу;
- розвиток інформаційних систем з метою підвищення ефективності управління освітнім процесом;
- забезпечення публічності інформації про діяльність закладу;
- створення системи запобігання та виявлення академічної недоброчесності в діяльності педагогічних працівників та здобувачів освіти.

Розбудова внутрішньої системи передбачає розроблення процедур вивчення й оцінювання:

- моніторингові процедури при вивченні педагогічної діяльності, освітнього середовища;
- моніторинги динаміки навчальних досягнень учнів;
- опитування учасників освітнього процесу;
- процедура вивчення документації;
- процедура оцінювання стану освітньої діяльності.

Стратегія (політика) та процедури забезпечення якості освіти включають:

- систему внутрішніх моніторингів якості освіти (моніторинг навчальних досягнень учнів, моніторинг адаптації дітей у закладі, моніторинг наступності між початковим та базовим рівнями освіти тощо);
- самооцінювання якості освітньої діяльності та якості освіти;
- систему оцінювання навчальних досягнень учнів;
- професійне зростання керівних та педагогічних працівників;
- забезпечення публічності інформації про діяльність закладу освіти (заклад визначає, яка інформація має бути оприлюднена та з якою періодичністю, крім тієї, що обов'язково має бути оприлюднена відповідно до статті 30 Закону України «Про освіту»);
- забезпечення академічної доброчесності у діяльності педагогічних працівників і учнів;
- запобігання та протидія булінгу (цькуванню).

Основними напрямками політики із забезпечення якості освітньої діяльності в закладі освіти є:

- якість освіти;
- рівень професійної компетентності педагогічних працівників і забезпечення їх вмотивованості до підвищення якості освітньої діяльності;
- якість реалізації освітніх програм, вдосконалення змісту, форм та методів освітньої діяльності та підвищення рівня об'єктивності оцінювання.

Система контролю за реалізацією процедур забезпечення якості освіти включає:

- самооцінку ефективності діяльності із забезпечення якості освіти;
- моніторинг якості освіти.

В закладі реалізуються такі політики:

- антибулінгова політика;
- політика академічної доброчесності;
- інформаційна політика;
- політика забезпечення професійного зростання педагогічних працівників;
- політика оцінювання навчальних досягнень учнів тощо.

Освітні процедури, які реалізуються в закладі освіти:

- процедури ухвалення управлінських рішень, розроблення документів;
- правила і процедури оцінювання навчальних досягнень учнів;
- процедура атестації педагогічних працівників;
- процедури реагування працівників закладу на надзвичайні ситуації;
- процедури заохочення працівників закладу;
- процедура реагування на звернення учасників освітнього процесу тощо.

Для вивчення якості освітньої діяльності у закладі використовуються такі методи збору інформації та інструменти:

Опитування:

- анкетування учасників освітнього процесу (педагогів, учнів, батьків);
- інтерв'ю (з педагогічними працівниками, представниками учнівського самоврядування);
- фокус-групи (з батьками, учнями, представниками учнівського самоврядування, педагогами).

Вивчення документації:

- освітня програма, річний план роботи, протоколи засідань педагогічної ради, класні журнали тощо.

Моніторинг. Завдання моніторингу якості освіти:

- здійснення систематичного контролю за освітнім процесом;
- створення власної системи неперервного й тривалого спостереження, оцінювання стану освітнього процесу;
- аналіз чинників впливу на результативність освітнього процесу, підтримка високої мотивації навчання;
- створення оптимальних соціально-психологічних умов для саморозвитку та самореалізації учнів і педагогів;
- прогнозування на підставі об'єктивних даних динаміки й тенденцій розвитку освітнього процесу в школі.

Моніторинг здійснюють:

- директор та його заступники;
- засновник;
- органи, що здійснюють управління у сфері освіти;
- органи самоврядування, які створюються педагогічними працівниками, учнями і батьками;
- громадськість.

Основними формами моніторингу є:

- проведення контрольних робіт;

- участь учнів у Всеукраїнських предметних олімпіадах, інтелектуальних конкурсах;

- аналіз результатів ДПА/ЗНО;
- перевірка документації;
- опитування, анкетування;
- відвідування уроків, заходів.

Очікувані результати:

- отримання результатів стану освітнього процесу в школі;
- покращення функцій управління освітнім процесом, накопичення даних для прийняття управлінських та тактичних рішень.

Підсумки моніторингу:

- узагальнюються у схемах, діаграмах, висвітлюються в аналітично- інформаційних матеріалах;

- за результатами моніторингу розробляються рекомендації, приймаються управлінські рішення щодо планування та корекції роботи;

- дані моніторингу можуть використовуватись для обговорення на засіданнях методичних об'єднань учителів, нарадах при директорі, засіданнях педагогічної ради.

Показники опису та інструментів моніторингу якості освіти:

- кадрове забезпечення освітньої діяльності – якісний і кількісний склад, професійний рівень педагогічного персоналу;

- контингент учнів;
- психолого-соціологічний моніторинг;
- результати навчання учнів;
- педагогічна діяльність;
- управління закладом;
- освітнє середовище;
- медичний моніторинг;
- моніторинг охорони праці та безпеки життєдіяльності;
- формування іміджу закладу.